

VICENÇ ALTAIÓ

1 — el viatge

He sortit a fora, al carrer, carregat d'ansietat. Convidat per una galeria d'art de la ciutat per assistir al vernissatge de l'exposició d'Isabel Banal "El paisatge", m'he trobat que tot era ple, de gom a gom. No hi cabia ni una obra d'art. Tothom anava amb gots llargs i res no es veia a la paret, on era impossible d'arribar-hi; ni cap obra pel mig de l'espai, tapada amb tanta gent i xerrameca. En no veure, no poder veure, no poder sentir res, he sortit a fora, al carrer.

M'he trobat, paradoxalment, que tot i que era a la ciutat, no hi havia arbres esporgats ni retallats i que el terra era cimentat. Esparverat m'he descobert en un lloc buit, net, blanc, de racionalisme empessebrat. M'he demanat com era possible que hagués caigut en un lloc buit, que era imatge pura per ser espai d'art. No hi passava pràcticament ningú. Escampats, com si fos gent vinguda de les afores, he distingit de cop que aquells que descobria en forma de figura retallada eren gent vinguda de viatge, del territori: de l'Empordà, de Granollers, de Vic, d'Olot, de Manresa, de Maó, de Castelló, de Ceret... No pas més que una dotzena de persones que havien estat convocades per l'artista mateixa, Isabel Banal, per fer-ne el contrapunt del que és un vernissatge en el nou espai de la ment. Es tractava que els directors d'art del territori fossin portadors d'una altra tradició, que procuressin que l'art, essent mort, fos tornat a ser viu; i que, d'alguna manera, allò antic, de fora, reposés millor, de nou, a l'interior d'un renovat espai d'art.

Era doncs i em trobava al mig d'un aplec d'art, no pas d'un centre de cultura de masses. No calia confondre tampoc el que era un mercat amb el mercat d'art. I tots aquests artistes portaven amb ells -directors de museu- una petita peça, com si es tractés dels edificis de llurs centres d'art. De fet, les petites maquetes en miniatura eren l'única cosa que podíem veure d'aquell llarg viatge que els directors dels museus del territori havien enginyat per assistir a un vernissatge que era alhora una exposició d'Isabel Banal.